

ağın

DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ

EYLÜL - EKİM 2000

ağın DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ

Sahibi
Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği Adına
Ahmet DEVİREN

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Mehmet ORHAN

Yazı Kurulu
Mehmet ORHAN
Mevlüt ÖKSÜZOĞLU
Ahmet DEVİREN
Prof. Zafer GENÇAYDIN
Asım SEYHUN
S. Selami TAŞBAŞI
İsmail N. BEYDEMİR

Teknik Yönetmen
Ömer ÖZTÜRK

Yazışma Adresi :
Büyük Sanayi 1. Cad. No: 95/10
Tel: 342 47 50 Ulus / ANKARA

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği,
PTT 101843 no.lu Çek Hesabı
T.C. Ziraat Bankası Ankara Yenışehir Şubesi
Hesap No: 304400-16890-1

Gönderilen yazılar yayımlansın
yayımlanmasın iade edilmez ve telif ücreti
ödenmez.

Bu dergide yayımlanan yazılardaki fikirler
yazarlarına aittir.

Dergimiz Basın Ahlâk Yasası'na uyar.
Ağın Düşün ve Sanat Dergisi, Ankara
Valiliğinin 12.09.1991 gün ve 8202 sayılı
yazıları ile ayda bir çıkar.

Yıl: 10 Sayı: 106-107
EYLÜL - EKİM - 2000
Dizgi Mizanpaj : Biçem • 231 22 56
Baskı : HAS-SOY Matbaacılık • 0.312. 341 59 94

Ağın Düşün ve Sanat Dergisi Muhabirleri :
İsmail N. BEYDEMİR : Malatya - Ağın
İ. Cengiz YÜCEL : İzmir
Ahmet SAMUR : İstanbul

Kapak Fotoğrafı : Ağın - Bahadırlar Köyünden bir
görüntü

SAYFA

İÇİNDEKİLER

- 3 Derneğimizin Yeni Bina Arayışı
Ankara – AĞIN DERNEĞİ
- 4-5 Türkiye'nin Fark Edilmeyen Yıldızı : Ağın
İsmail KARAMAN
- 6 Nice Yıllara Cumhuriyet (Şiir)
Ahmet SAMUR
- 7 Öğütler
Basından
- 8-9 "Onun Yüzbin Adı Var" (Şiir)
Mehmet ORHAN
- 10-11 Ağın Belediyesi'nin Yıllık Çalışma Raporu
Orhan ERCAN
- 12 Köyümü Özledim (Şiir)
Meryem DEVİREN
- 13-14 Ağın'da Eğitim - Öğretim Çalışmaları
Hilmi Ziya APAK
- 15-16 Mart-Nisan Dergisine Destan (Şiir)
İsmail N. BEYDEMİR
- 17 Erotik Manzaralar - Beklenti (Şiir)
Zeki HAFIZOĞULLARI
- 18-19 Özlüyorum
M. Cavit ALPASLAN
- 20 Bir Bilsen Neler Gördüm - Nasıl Kandın? (Şiir)
Dr. Galip UZUNCA
- 20 Ağın'dan Maniler
.....
- 21 Vedat Karaman'ın Anısına
Mehmet ORHAN
- 22-23 Beyelması'nda Bir Sonbahar
Fevzi ŞENER
- 24 Zeynep Samr Abila'ya Ağıt (Şiir)
İsmail N. BEYDEMİR
- 25 Ağın'dan Yetişen Yazarlarımızdan
Türkmen PAPLAK
- 26-27 Bahadırlar Köyü
Mehmet Salim ÖZER
- 28 Hayatın İçinden
Derleme
- 29 Saniye Beydemir'e Ağıt (Şiir)
İsmail N. BEYDEMİR
- 30 Haberler
.....
- 31 Ağın'da Nüfus Sayımı Sonuçları
.....

DERNEĞİMİZİN YENİ BİNA ARAYIŞI

Saygıdeğer dernek üyeleri, Sevgili hemşehrilерimiz.

Sizlere, Ankara'daki **AĞIN KÜLTÜR ve DAYANIŞMA DERNEĞİ'**mizin, kendi malı olan yeni binasına kavuşma çabasında olduğunu belirtmek istiyoruz. Son bir yıl içinde, derginizin hemen her sayısında, böyle bir mekana kavuşmanın, derneğin kendi tabelasını asacak kendine özgü bir yeri olmasının özlemini belirten yazılar, haberler ve duyurular okudunuz. Bu özlemi, bizlerle beraber siz de yaşadınız.

Ankara'daki dernek yöneticileriyle dernek üyeleri başta olmak üzere, Ankara'dan ve diğer kentlerden özlemimizi paylaşan tüm hemşehrilerimiz, derneğin kendi mülkiyetinde olan, merkezi bir yerde sağlanacak bir dairenin, tüm Ağınlılara ve Ağın dostlarına getireceği hizmetin değerinin büyük olacağı konusunda aynı görüşü paylaşmışlardır.

Başkent Ankara'da **AĞIN KÜLTÜR ve DAYANIŞMA DERNEĞİ'**nin, böyle bir mekana kavuşmasının, Ağın'ın ve Ağınlıların kültürel ve sosyal etkinlik ve gereksinmelerini karşılamada ve tarihsel ve turistik değerlerini tanıtmada yardımcı olmak amacıyla kurulmuş bulunan bir dernek için ne denli yararlı olacağını vurgulamada yarar görüyoruz:

Bu mekan, Ankara'daki tüm Ağınlıların buluşma, tanışma, görüşme, kaynaşma ve daha çok

yakınlaşma merkezi olacaktır. Ayrıca, hemşehrilerin çeşitli nitelikte toplantılarına da açık olacaktır: Kooperatif toplantısı gibi.

Bu mekan, Ağın'dan ve yurdun diğer yörelerinden değişik nedenlerle Ankara'ya gelen hemşehrilerle Ağın dostlarına kucak açan, onların dilek ve istekleriyle yakından ilgilenen, ilgili yerlerle kurulacak temaslarda öncülük eden dostların en sıcak mekanı olacaktır.

Yine bu mekan, kısa sürede kurularak zenginleşecek olan kitaplığı ile, okuma salonunda hizmete sunulacak olan çeşitli dergi ve gazetele-ri ile, her yaşta hemşehrilerimizin okuma gereksinmelerini karşılamada yararlı hizmet veren bir merkez olacaktır.

Dernek yönetimi 1,5 senedir yaptığı çalışmalar sonucunda belirli miktarda bir birikim oluşturmuştur. Başkent Ankara'nın merkezi yerleri olan Kızılay, Necatibey, Maltepe civarında dü-şündüğümüz hizmeti görebilecek bir daire için ek kaynağa ihtiyacımız bulunmaktadır.

Bu kaynak Ağın'lılar, Ağın'ı ve Ağınlıları sevenler ve dostlarımız tarafından sağlanabilecektir.

Katkıları olabilecek herkese şimdiden teşekkür ediyoruz.

ANKARA

(Ağın Derneği)

TÜRKİYE'NİN FARK EDİLEMİYEN YILDIZI: AĞIN İLÇESİ

İSMAİL KARAMAN

Globalleşen dünyada yerel ortama duyulan ilgi giderek artmakta ve de derinleşmektedir.

Bunların sonucu, bilgi çağının sağladığı verilerle de daha geniş boyutlarda analiz yapma imkanları oluşmaktadır. Bu anlayış çerçevesinde; yetiştiğimiz kültürel mekana olan hissiyatımız, Ağın ilçemizi daha yakından incelememizi zevkli bir uğraş haline getirmektedir.

Anadolu'nun farkedilemeyen yıldızı olan Ağın, ülkemize değerli insanlar armağan etmesine rağmen, mekan olarak 19. asırdan beri kan kaybederek sönük bir yıldız görünümünü almıştır.

Oysa geçmişin bu parlak yıldızı bugünün Türkiye'sinde daha da parlak potansiyel özellikler taşımaktadır. Bu özellikleri tarihi, demografik ve gelişme imkanları itibarıyla inceleyince aşağıda sunulan ilginç durumlarla karşılaşırız.

1) 1871 yılı Diyarbakır İli Salnamesi'ne göre 149 köyü bulunan Ağın İlçesi 4858 hanede 11.801'i müslüman, 1900'ü gayri müslüm olmak üzere 13.701 kişinin yaşadığı bir yerleşim birimi idi.

Değişen sosyo-ekonomik şartlar karşısında 120 yıllık bir sürede Ağın İlçesi giderek nüfus kaybeden 1990 yılında 17 köyü ile birlikte 4625 kişinin yaşadığı sönük bir yerleşim birimi haline dönüşmüştür.

Salnameye göre aynı tarihte Elazığ'ın 76.288'i müslüman 26.861'i gayri müslüm olmak üzere toplam 33.074 hanede 103.149 kişilik bir nüfusa sahip olduğu tesbit edilmiştir.

Ağın'ın bu tarihte Elazığ nüfusundaki payı yüzde 13,3 iken, 1990 yılı nüfus sayımı sonuçlarına göre idari değişiklikleri düşünmemek kaydıyla bu oranın 9'a düşmüştür.

Kısaca Ağın nüfus gücünden çok şey kaybetmiştir.

2) Ağın'ın kaybı özellikle Birinci Dünya Savaşı'nda daha da artarak nüfus kaybı yerine hayat kaybı şekline dönüşmüştür. Bu kayıplar ülkemizin tarihinde çok önemli yeri olan, halk tabiriyle, seferberlik denilen büyük savaşta, Birinci Dünya Savaşı'nda şehitler olarak belirmektedir.

Anılan Savaşa, Elazığ ilinden 35.000'e yaklaşan yiğitimiz katılmıştır. Silah altına alınan bu kütlenin ne kadarının salimen geriye döndüğü bilinmemekle beraber, şehitlik belgelerine ulaşılabilen şehit Elazığ'lı sayısı, Milli Savunma Bakanlığı'mızın 1998 yılında yayınladığı, Şehitlerimiz adlı kitapta 718'dir.

Bu tesbitin en ilginç yanı ise 718 şehitimizin 147'sinin Ağın nüfusuna kayıtlı olmasıdır. Elazığ nüfus kütüğüne kayıtlı askerlerimizin yüzde 20,5'nun Ağın nüfusuna kayıtlı oluşu ilçenin Birinci Dünya Savaşı'nda nisbi olarak ne kadar büyük acılara uğradığını belgelemektedir.

Ağın Dergisi'nin yayınlanacak sayılarında yer almasını düşündüğümüz şehitlerimizin ad, doğum tarihi, şehit olduğu yer ve tarih ile baba adlı listesine okuyucularımızın oluşacak ilgisini şimdiden duymanın hazzı içindeyiz.

3) Günümüz dünyasında para, yahut fertlerin satınalma gücü, daha basit ifadeyle gelir, insanları en fazla ilgilendiren konu haline gelmiştir. Bu tabir ülke genelinde fert başına gayri safi milli hasıla olarak her yıl için yeniden tesbit edilerek kullanılmaktadır.

1995 yılı için Türkiye'de fert başına ortalama gelir 2.835 ABD Doları olarak tesbit edilmiştir.

Oysa Elazığ İli ve Ağın için yapılan çalışmalar da, yurt dışından gönderilen paralar dikkate alınmaksızın, fert başına gelir sırasıyla 2.092 ve 1.678 \$ olarak tesbit edilmiştir.

TABLO- 1995 Yılında Fert Başına Ortalama Gelir (ABD Doları Olarak)

	Dolar	Türkiye = 100
Türkiye	2.835	100
Elazığ	2.092	73,8
Ağın	1.678	59,2

Bu durumda; Türkiye’de ortalama geliri 100 olarak kabul edersek, Elazığ 73,8, Ağın 59,2 seviyesinde kalmaktadır. Gelirin gelişme hızı dikkate alındığında Ağın’ın değil Türkiye, Elazığ ili ortalama gelirin ulaşması bile uzun yılları gerektirmektedir. O halde gelir durumu itibariyle Ağın Türkiye ve Elazığ’ın çok gerisinde kalmakla önemli kayıplara uğramakta ve de gelişmeden yeterince pay alamamaktadır.

Kısaca yıldız parlaklığını daha da yitirmektedir.

4) Ağın’ın 20. asırdaki sönen bu yıldız görünümü almasına karşın, ilçeyi çağdaş boyutlara taşıyacak çok büyük bir potansiyeli ise yeni fark edilmektedir.

Tıpkı, astronomide gelişen teknolojiler sayesinde uzayda yeni yıldızlar keşfetmek gibi, Ağın’ın ekonomik, sosyal ve kültürel hayatını kurtarabilecek büyük potansiyeli eğitim seviyesi itibariyle dikkatleri çekmektedir.

Bilindiği gibi eğitim; Yüce Atatürk’ün ifadesiyle “Eğitimdir ki, bir ulusu ya özgür, bağımsız, gösterişli, yüksek bir topluluk durumunda yaşatır ya da bir ulusu tutsaklık ve alçaklığa bırakır” özellikleriyle bilgi çağının, yeni ekonominin temel unsurudur.

Bu açıdan yerleşim yerlerini değerlendirmeye tabi tutunca o yörelerin ne derecede gelişme potansiyelleri taşıdıkları ortaya çıkmış olur.

Bu yönden bakınca Ağın ilçemiz 1990 yılı nüfus sayımı sonuçlarına göre Türkiye’nin fark edilemeyen bir yıldız olmaktadır.

Çağımızda nükleer güçten daha önemli bir güç olarak kabul edilen eğitim gücü, eğitilmiş insan gücü ilçemizi sönen yıldız durumundan parlayan bir yıldızla çevirebilecek özellikler taşımaktadır.

Bu da yüksek okul veya fakülte bitirenlerin nüfusa olan oranında görülmektedir.

1990 yılı nüfus sayımı verilerine göre Ağın ilçemiz Ankara, İstanbul, İzmir merkez ilçeleri dikkate alınmaksızın 858 yerleşim yeri içinde yüksek okul veya fakülte bitirenlerin oranının yüksekliği yönünden Türkiye’de 8. sırada yer almaktadır. Bu oranlar yerleşim yerlerine göre;

- 1) İzmir Çeşme’de %15,24
- 2) Aydın Kuşadası’nda %10,51
- 3) Antalya Kemer’de %9,82
- 4) Muğla Bodrum’da %9,25
- 5) Isparta Uluborlu’da %8,81
- 6) Muğla Marmaris’de %8,50
- 7) Ankara Kazan’da %7,68
- 8) Elazığ Ağın’da %7,39

olarak belirlemiştir.

Bu sıralamadaki Uluborlu dışında ilk 5 ilçe Türkiye’nin gözde tatil merkezleridir ve de turizm yatırımlarına neredeyse boğulmuş ilçelerdir, Ankara Kazan ise bir bakıma Ankara’nın banliyösüdür. Oysa Ağın Doğu Anadolu’da unutulmuş, kazaya uğramış bir yıldız olarak kendi imkanlarıyla büyük potansiyelini yansıtmaktadır.

Bu yorumlarımızı bir adım daha ileri götürürsek; Ağın’ın Türkiye’deki 858 yerleşim birimi içinde 2. sırada yer alan parlak bir yıldız olduğu sonucuna varırız.

Kısaca bilgi çağının bilgi toplumunun en önemli aracı olan bilgi insanı yönünden Ağın’ın potansiyeli yörenin hak ettiği noktalara ulaşabilmesinin anahtarı konumundadır.

Bu özellik dikkate alınınca, Atatürk’ün ifadesiyle Ağın ilçemiz; eğitim gücü ile yüksek bir topluluk durumunda yaşamını sürdürebildiği gibi, çevre yerleşim birimlerini de etkisi altına alarak yöre gelişiminin lokomotifi olarak geleceğimizde parlak bir yıldız gibi, herkes tarafından farkedilecek ve geçmişine layık bir mevkiye oturabilecektir.

Yeter ki aydınlarımız biraz daha aktif olabilsinler.

NİCE YILLARA CUMHURİYET

Ahmet SAMUR

*Özgürce koşuyoruz kırlara, bayırlara,
Cumhuriyetle ulaştık yetmişbeşli yıllara.*

*Türk'üz ne mutlu bize, özgürlük şarkısıyız,
Sonsuza kadar yaşar, semboldür ayla yıldız.*

*Korku yok, tasa yoktur, gözlerimiz şafakta,
Uygarlığa koşarız bilekler albayrakta.*

*Bu ocak sönmeyecek, bu bayrak inmeyecek,
Yurtta dünyada barış, sevdamız ölmeyecek.*

*Köklerimiz tarihte, başımız göklerde,dir,
İman dolu göğsümüz Atatürk'ten kaledir.*

*Özgürlük beratımda onurdur cumhuriyet,
Hedef daha ileri, söz veriyor bu millet.*

*Sevdadır cumhuriyet, engelleri aşarız,
Bu vatan için ölür, onun için yaşarız.*

*Tarihin her sayfası yazar destanımızı,
Özgür yaşamak için döktük kanlarımızı.*

*Bir bayram coşkusuyla türkülerim söylenir,
Cumhuriyet düğünüm, bütün vatan eğlenir.*

*Bu yurt cumhuriyetle yükseliyor gün be gün,
Binler yaşa Atatürk bu eserinle öğün.*

*Gösterdiğin hedefe koşuyoruz Atatürk,
Cennet gibi bir yurttan yaşıyoruz Atatürk.*

*Umutlu, gururluyum, Türk'üm çok mutluyum,
Yetmişbeşli yılların bağımsız çocuğuyum.*

1998

ÖĞÜTLER

Not: Ankara Ticaret Odası Bülteni'nde, Oda Sekreteri Yazı İşleri Müdürü Ali Metin POLAT, Sunuş yazısı olarak, İ.Ö:IX. yüzyılda yaşamış olan Xsentus'un öğütlerine yer veriyor. Her meslekte, her yaşta kişinin uyması yararlı olan öğütleri BASINDAN sayfamızda sunuyoruz.

Uygarlık tüm insanlığın ortak malıdır, geçmişte kalan uygarlıklar ise ortak mirasımızdır. Bu miras birikimi günümüzün ve geleceğimizin kültürünü yaratan değerlerdir. Aşağıda ilginize sunduğumuz eski bir tapınak yazıtını bu düşünceyle yorumsuz olarak sizlere ulaştırıyor; bir sonraki sayımızda buluşmak üzere yeni yılınızı kutluyor, 21. yüzyılın tüm insanlara barış ve mutluluk getirmesini diliyorum.

“Gürültü - patırtının ortasında sükunetle dolaş; sessizliğin içinde huzur bulunduğunu unutma. Başka türlü davranmak açıkça gerekmedikçe herkesle dost olmaya çalış. Sana bir kötülük yapıldığında verebileceğin en iyi karşılık unutmak olsun. Bağışla ve unut. Ama kimseye teslim olma. İçten ol; telaşsız, kısa ve açık seçik konuş. Başkalarına da kulak ver. Aptal ve cahil oldukları zaman bile dinle onları; çünkü, dünyada herkesin bir öyküsü vardır.

Yalnız planlarını değil, başarılarının da tadını çıkarmaya çalış. İşinle ne kadar küçük olursa olsun ilgilen; hayattaki dayanağın odur. Seveceğin bir iş seçersen yaşamında bir an bile çalışmış ve yorulmuş olmazsın. İşini öyle seveceksin ki başarıların bedenini ve yüreğini güçlendirirken verdiklerinle de yepyeni hayaller başlatmış olacaksın.

Olduğun gibi görün ve görüldüğün gibi ol. Sevmediğin zaman sever gibi yapma. Çevrene önerilerde bulun ama hükmetme. İnsanları yargılasan onları sevmeye zamanın kalmaz ve

unutma ki, insanlığın yüzyıllardır öğrendikleri, sonsuz uzunlukta bir kumsaldaki tek bir kum taneçiğinden daha fazla değerlidir.

Aşka burun kırma sakın; o çöl ortasında yeni yeşil bahçedir. O bahçeye layık bir bahçıvan olmak için her bitkinin sürekli bakıma ihtiyacı olduğunu unutma.

Kaybetmeyi ahlaksız bir kazanca tercih et. İlkinin acısı bir an, ötekinin vicdan azabı bir ömür boyu sürer. Bazı idealler o kadar değerlidir ki, o yolda mağlup olmam bile zafer sayılır. Bu dünyada bırakacağın en büyük miras dürüstlüktür.

Yılların geçmesine öfkelenme; gençliğe yakışan şeyleri gülümseyerek teslim et geçmişe. Yapamayacağın şeylerin yapabileceklerini engellemesine izin verme.

Rüzgarın yönünü değiştiremediğin zaman, yelkenlerini rüzgara göre ayarla. Çünkü dünya, karşılaştığın fırtınalarla değil, gemiyi limana getirip getirmediğinle ilgilenir. Ara sıra isyana yönelecek olsan da hatırla ki, evreni yargılamak imkansızdır. Onun için kavgalarını sürdürürken bile kendi kendinle barış içinde ol.

Hatırlar mısın doğduğun zamanları. Sen ağlar-ken herkes sevinçle gülüyordu. Öyle bir ömür geçir ki, her kes ağlasın öldüğünde, sen mutlulukla gülümse. Sabırlı, sevecen, erdemli ol. Önünde sonunda bütün servetin sensin. Görmeye çalış ki, bütün pisliğine ve kalleşliğine rağmen dünya yine de insanoğlunun biricik güzel mekanıdır.”

(Xsentus İ.Ö. 9.yy)

“ ONUN YÜZBİN ADI VAR ”

MEHMET ORHAN

Dünyamıza renk veren hazların uysal kızı,
Duygusal elleriyle giydirir hülyamızı,
Uçar gider sineden mutsuzluk, kaygı, sızı
Huzur, coşku, mutluluk gelir dolar yüreğe,
Yücelir arşa kadar, acı girmesin diye.

Adına aşk de, seveda - istek de, değil farklı,
Sevgi dolu kucacı, duyarlı, sıcakkanlı,
Tutkuyla sarar kalbi, kendine bağlar aklı.
Onun yüzbin adı var, tüm gönüller adresi,
Dostluğun güvencesi, sevginin meşalesi.

Her yürekte yer bulur, ayırık kılmaz kimseyi,
Ondan öğrendi cihan sevmeyi sevmeyi
Ve aşkın tek kalesi kalbe değer vermeyi.
Onunla canlanır dünya, ruh takınır kanat,
Onunla doğar güneş, aydınlık akar kat kat.

Büyülü bir güzellik var eşsiz edasında,
Bütün incelikleri sunar gönül tasında,
Çirkin davranışları eritir potasında,
Melekler kadar temiz, devlerden daha güçlü,
Gerçeğin eli değmiş şiirler gibi içli.

Konuşur bilgece, kitabın orta yerinden,
Sevginin amentüsü okunur gözlerinden,
Sevmek yaşamaktır tümcesi düşmez dilinden.
O bir ışık, güzel ışık, yansıyan hayata,
Düşleri, duyguları dönüştüren sanata.

Adem'den bugüne dek tüm çağlarda izi var,
Eros'un kanadında aştı denizler, dağlar,
Bayrağının altında toplanmakta milyarlar.
Gül, bülbül diyarından geldi çağdaş yaşama,
Zevkleri değişti, kendi değişmedi ama.

Çekicilik, işve, naz kaynar sıcak kanında,
Kalbe girince oku, ses getirir anında,
Canına minnet bir ok dostun da, düşmanın da.
O, susuz topraklara yağın yağmur gibidir,
Karanlıkları boğan ilahi nur gibidir.

*Bir bakış, bir kıvılcım tutuşturur kalpleri,
Kimi der o bir afet, kimi soylu bir peri,
Söyleşiye tat gelir, açıldıkça dilleri,
Bal akar ağzından o gönüller sultanının,
Ondan sorlur dirliği düzeni yuvanın.*

*Umut yüklü arzular, cesur, atak öpüşler,
Göğsün derinliğinden coşup gelen gülüşler,
Atılan kahkahalar, aygın baygın bakışlar,
Taşar günden geceye, sürer sabaha kadar,
Dikenli gül misali hem iğneler, hem okşar.*

*Gün olur ağırlanır doyumsuz sofralarda,
Gün olur hasta bekler kasvetli odalarda,
Düşküne arka çıkar yazda, kışta, baharda,
Elin günün derdiyle dertlidir her dem,
Hastalara ilaçtır, bağı yanığa merhem.*

*Sığmaz bazen görkemli şahane saraylara,
Bazen, kulübesini yeğ tutar konaklara,
Sağlam basar ayağı, düşmemek için dara.
Vefasıza, kansıza bakmaz geçer uzaktan,
Sağ salim çıkar pusulardan kahpe tuzaktan.*

*Anılmak istemez yosmalarla, çapkınlarla,
Kucak açmaz arsız, tutunmaz eğri dala,
İster ki neşe, keder bölüşülsün dostlarla.
Medyanın abartılı, flaş aşk haberleri,
Onu kalpten yaralar, sızılar ciğerleri.*

*Ne yazık ki her zaman güre akmaz aşk çeşmesi,
Yaşamı alt üst eder sert rüzgarlar esmesi,
Zindana döner dünya, sevginin çıkmaz sesi,
Küskün iki kırık kalp, pusar, lal olur dili,
Artık ne seven aşık, ne sevilen sevgili.*

*Ey kalbe akan ıstık! Sensin cana en yakın,
Aşığın yüreğinde kökleşmiş saygın adın,
Şu ölümlü dünyada şen olsun evin barkın,
Sevenlerin koşuyor durmadan ayağına,
Gönüller muhtaç senin şifalı ocağına.*

Didim - 2000

AĞIN BELEDİYESİ'NİN YILLIK ÇALIŞMA RAPORU

Orhan ERCAN
Ağın Belediye Başkanı

Not: Ağın Belediye Başkanı Orhan ERCAN, Haziran 2000'de yıllık olağan toplantısını yapan Belediye Meclisi'ne, belediyenin, 15 Temmuz 1999 tarihinden 5 Haziran 2000 tarihine kadar yapmış olduğu çalışmalar hakkında aşağıdaki YILLIK ÇALIŞMA RAPORU'nu sunmuştur. Değerli hizmetlerinden ötürü Sayın Orhan ERCAN'ı kutlar, başarılarının devamını dileriz.

Belediye Meclisi'nin Değerli Üyeleri;

1999 Haziran ayından bu güne kadar sizlerin desteği ile yapmış olduğum icraatlar, maddeler halinde aşağıya çıkartılmıştır.

1. Müderris Hüseyin Efendi Mahallesinde yarım kalan yolun parke taş ile kaplanması yapılmış ve yolun dar olması nedeniyle istinat duvarı çekilip yol genişletilerek halkın hizmetine sunulmuştur.

2. Peğler, sinor ve mezart arklarının tamir bakım ve onarım işleri yapılarak halkın hizmetine sunulmuştur.

3. İlçe içerisindeki yollara alt taban malzemesi dökülmüş, greyderle düzeltilerek halkın hizmetine sunulmuştur.

4. Yarım kalan bulvar benzinlik önüne kadar tamamlanmış, Tedaş tarafından elektriği yer altından çekilerek yol boyu ışıklandırılması sağlanmıştır.

5. Bulvarın iki tarafındaki tretuvar ve yaya kaldırımları Belediyemiz Emanet Komisyonu tarafından ihale edilerek yapımı tamamlanmış ve halkın hizmetine sunulmuştur.

6. Bulvarın iç kısmı Belediyemizce ağaçlandırılmış ve dikilen ağaçları korumak amacıyla bulvar boyunca demir direkler dikilip tel örgü içine alınmış olup korunması için çalışmalar devam etmektedir.

7. Aliuşağı Mahallesinde mahalle sakinlerinden kanalizasyon katılım payı alınarak kanalizasyonu yapılmış ve halkın hizmetine sunulmuştur.

8. Aliuşağı mahallesindeki yolun mahalle sakinlerinin yardımıyla genişletilmesi yapılmış, Belediyemizce istinat duvarları çekilerek halkın hizmetine sunulmuştur.

9. Belediyemiz feribotunun motorlarının revizyonu yapılmış, alt tarafından su alan bölümlerinin tamirati yapılarak halkın hizmetine sunulmuştur.

10. Uzungil Mahallesindeki çeşmenin, halkın yardımıyla tamirati yapılarak hizmete sunulmuştur.

11. Balcılar Mahallesinde mahalle sakinlerinin katkılarıyla mahalle içerisindeki tüm yollar beton kaplama yapılarak hizmete sunulmuştur.

12. Jandarma çeşmesindeki virajın Belediyemiz ve Karayollarının iş birliği ile genişletilmesi yapılmıştır. Karayolları tarafından asfaltı dö-

külerek en kısa zamanda halkın hizmetine sunulacaktır.

13. Telekom müdürlüğünce İlçe ve tüm köy ve mahallelerin telefon hatları yer altından döşenmiştir.

14. Mevsimin kurak geçmesi nedeniyle kış ayında Akpınar ve Başpınar Mahallelerinin suları kesilmiş ve Belediyemizce motopompla kış boyu su verilmiştir. Ayrıca Kaşpınar, Balcılar ve Bademli köyünün suyu ise Belediyemiz Arazözü ile temin edilmiştir.

15. Belediyemiz, Şenpınar Derneği ve Valiliğin yardımıyla Şenpınar Mahallesinin yolu asfalt kaplanarak halkın hizmetine sunulmuştur.

16. İlçe Kaymakamlığının ve Belediyemizin iş birliği ile İspenek Deresi yamaçlarına ve futbol sahası etrafına 2200 ağaç dikilmiş olup bakımı Belediyemizce sürdürülmektedir.

17. Sağlık caddesinin beton kaplama işi için keşif özetleri çıkartılmış olup yapımına en kısa zamanda başlanacaktır.

18. Karataşlık Mahallesindeki rampanın ıslahı için Belediyemizce malzemesi çekilmiş olup yapımına en kısa zamanda başlanacaktır.

19. Belediyemiz araçlarının tümünün bakım ve onarımı yapılmıştır.

20. İller Bankası Genel Müdürlüğüne Hizmet Binası yapımı, kanalizasyon yapımı ve imar planı yapımı için Meclis kararı ile yetki verildi. Çalışmalar devam etmektedir.

21. Yeni yerleşim arazilerini sulamak için DSİ. 9. Bölge Müdürlüğüne sondaj araması için talepte bulunuldu. Birinci keşifi yapıldı, yazışmalar devam etmektedir.

22. Çınar altı çay bahçesinin bitişğine 5 adet

dükkan ve altı umumi tuvalet yapımı ve garajın altındaki boş yere dört adet dükkan yapımı işi için Arapgir Belediyesinden İnşaat Mühendisi getirilerek planları çizildi. Yazışmalar devam etmektedir.

23. Bayındırlık elemanlarınca ilçemizde tüm alt yapı, istinat duvarı, köprülerin, tuvaletlerin ve Belediye binasının tamirat ve onarımı için keşif özeti çıkarıldı, yazışmalar devam etmektedir.

24. Çevre Bakanlığı'ndan 2 adet kamyon talebi yapıldı. Yazışmalar devam etmektedir.

25. İller Bankası Genel Müdürlüğü'nden hibe olarak dağıtılan makam araçlarından talep edildi. Yazışmalar devam etmektedir.

26. Soğuk hava deposu yapımı için İl Tarım Müdürlüğünden İlçemizde bulunan ve kullanılmayan sellektör binasının tahsisi istendi, yazışmalar devam etmektedir.

27. İlçemiz Sağlık Ocağı için Elazığ Valiliğinden ambulans talebinde bulunuldu. Valilikçe geçici olarak bir adet ambulans tahsis edildi. Haziran ayı içerisinde yeni bir ambulans ile değiştirilecektir.

28. İlçemiz Sağlık Ocağı bitişğindeki arsaya ek olarak tam teşekküllü bir sağlık merkezi yapımı için yazışmalar devam etmektedir.

29. İlçemiz El Sanatları Eğitim Merkezi'nin tahsisinin kaldırılarak Belediyemiz adına tahsisinin yapılarak Belediye Hizmet binası olarak kullanılması için yazışmalarımız devam etmektedir. YÖK Yasası'nın 151. maddesi gereğince Yüksek Okul'un herhangi bir bölümünün açılması için ilçe nüfusunun 5 bine ulaşmış olması gerekir.*

30. Yeni yerleşim yerinin ferdi tapularının dağıtılması için Elazığ Zemin Harita ile çalışmalarımız devam etmektedir.

* Not : 22 Ekim 2000 günü yapılan Genel Nüfus Sayımı sonuçlarına göre ilçemiz nüfusu 5758'e ulaşmıştır. Buna göre, Belediyemizin bu isteğini geri çekmesi gerekiyor.

K Ö Y Ü M Ü Ö Z L E D İ M

Meryem DEVİREN

Ayrı kaldık yüreğimiz karardı
Karşıdaki okulumuz kapandı,
Ağaçların yaprakları sarardı,
Özledim köyüm, seni özledim.

Bademler çiçek açınca,
Ortalığa koku saçınca.
Sular oluğundan taşınca,
Özledim köyüm, seni özledim.

Tarla dörülür yazın sıcağında,
Gatmer, könbe pişer suvalı ocağında,
Güzel olur düğünler bizim yeşil Ağın'da,
Özledim köyüm, seni özledim.

Önce Andiri'ydi, Akpınar koydular adını,
İçli köfteyle, dolmanın yemeyen bilmez tadını.
Çok yokluk görmüş, emektardır kadını,
Özledim köyüm, seni özledim.

Güzel olur oturmak çeşmelerin başında,
Şifa vardır sanki toprağında, taşında,
Yaşlısının, gencinin akli başında,
Özledim köyüm, seni özledim.

Önce tahtaydı, demir oldu kapılar,
Kalmadı köyümüzde eski yapılar.
O küçüktür ama ne anılar saklar,
Özledim köyüm, seni özledim.

Hargın lambası, saçıyor ışık,
İçsem doyarım suyundan bir kaşık,
Ayrı kaldım üç - dört aydır yaklaşık,
Özledim köyüm, seni özledim.

Baharda meleşir taze kuzular,
Okulu görenin yüreği sızılar,
Nadasa kalmış bütün yazılar,
Özledim köyüm, seni özledim.

Çıkarsan Pıldırık'ın başına,
Kurban olursun toprağına taşına,
Dünyayı gezsene rastlamazsın eşine
Özledim köyüm, seni özledim.

Evlerde akar bolca sular,
Ne su, ne elektrik arzular,
Daha niye buraya köy dediler.
Özledim köyüm, seni özledim.

1996

AĞIN'DA EĞİTİM - ÖĞRETİM ÇALIŞMALARI

Hilmi Ziya APAK

Açıklama: Geçen sayılarımızda, Türk Milli Eğitimine değerli hizmetler verdiğinden övgüyle söz ettiğimiz yönetici ve eğitimci Sayın Hilmi Ziya APAK ağabeyimizden, yıllar öncesinden bu yana Ağın'a götürülen milli eğitim hizmetleri ve bu hizmetlerin başarıya ulaşması için Sayın Apak'ın katkılarından söz eden bir mektup aldık.

Sayın Apak'ın mektubunun sonunda değindiği ve birkaç yıldan beri Ağın yönetiminin yanında, bizlerin de üzerinde istekle durduğumuz Fırat Üniversitesi'nin Ağın'da bir yüksek okul açması konusunun, Beyaz Saray elden çıkmadan, ivedilikle ele alınması gereğini bir kere daha vurguluyoruz.

Sayın Apak'ın mektubunu aynen sunuyoruz:

Sayın Ahmet DEVİREN,

İzmir : 23 Ekim 2000

Kurucusu olduğum Karşıyaka Eğitim ve Kültür Vakfı Başkanı Sayın Necdet Üretken'le sizden söz ederken, sevgili Ahmet Özmen (Dayıazadem) yanımdaydılar. Sizin, daha önceki vazifelerinizden bahsedince, Necdet beyle tanıştırdım. Sizin Necdet Üretken'in sınıf arkadaşısı olduğunuzu da sevinçle öğrendim. Zaten Ahmetciğim, sizin lise hayatınızdaki üstün başarılarınızdan uzun uzun bahsetmişti. Böyle bir değeri tanımak bana gurur verdi.

Sayın Deviren, sizden bir ricade bulunacağım. İki yıl önce amcazadem Ağır Ceza Halki İhsan Kepekçi'den, Elazığ Milletvekili Doç. Mustafa Gül bey'in babalarının vaktiyle Ağın'da Nüfus memurluğunda bulunduğunu kendilerinin de Milletvekilimiz olarak Ağın'a özel ilgi duyduğunu öğrenince, kendilerinin değerli bir eğitimci olmaları nedeniyle, varlığından istifade edebileceğimizi düşündüm. Taa 1880'lerden itibaren Ağın'a büyük hizmetlerde bulunan, o tarihlerde Ağın'a bir medrese yaptırarak Ağın ve çevresine büyük hiz-

metlerde bulunan halamın eşi, Anayasa Mahkemesi Üyesi Şeref Hocaoglu'nun muhterem babası Müderris Hüsnü Efendi'nin o tarihten itibaren yıllarca hizmet etmesi, Ağın'ın özelliğini 19. yüzyıldan itibaren göstermektedir.

Nitekim, 1891 yılından itibaren Ağın'da açılan Rüştîye Okulu, Ağın Kız Okulu Ağın'a hizmet verdiler. Fazilet mükafatı alan Abdullah Lütfi Efendinin de Cumhuriyet'in ilk yıllarından itibaren çok cüzi bir maaşla çalıştığı Ağın ilk okulunda sonraki yıllarda hizmet etmiş olan Sayın merhum Hasip Baytaş, sayın merhum Halim Özkül (Dr. Vakıf Özkül'un babası) gibi feragat timsali öğretmenler Ağın Milli eğitimine hizmet etmişlerdir. Ben de o öğretmenlerden ders almış biri olarak yetiştiğim için, daha sonraları Cumhuriyet döneminde Ağın Milli Eğitimine özel bir hizmet yapılmamış ve bundan dolayı da büyük üzüntü duymuştum.

Karşıyaka Lisesi Müdürü olduğum zamanlarda İzmir Milli Eğitim Müdürü olan çok değerli vatansever muhterem Reşat Tardu beyefendiye bu üzüntülerimi zaman, zaman anlatmıştım.

Büyük eğitimci Reşat Tardu, bilahare Milli Eğitim Bakanlığı müsteşarı olmuş, kendilerinden Ağın'ımızda bir orta okul açılması için ricada bulunmuştum.

Ağın o dönemlerde henüz bucaktı.

O dönemde hiç bir bucak merkezinde orta okul yoktu, hatta herbiri bir ilden fazla nüfusa sahip olan Manisa ve havalisinde yalnız 2 orta okul vardı. Rahmetli Sayın Reşat Tardu'ya Ağın'da yeni bir bina bulabileceğimizi, bilahare bir okul yapılması için arsa da sağlayabileceğimizi söyledim ve ufak tefek ihtiyaçlarını da bizzat Ağın'a giderek temin edeceğim vadinde bulundum.

Ağın'a gittiğimde o zaman boş olan Necip ve Sadettin Soylu'lara ait olan binayı ayda 60 lira kira vermek suretiyle ve kirasının da tarafımdan ödeneceği taahhüdünde bulundum. Bakanlık tarafından görüşmek üzere gönderilen Müfettiş Mesut bey, Ağın'a geldi. Durumu etraflıca izah ettim. Zaten Müsteşar beyden direktifi almıştı, olumlu rapor verildi. Ağın ilçe olmadan okul açıldı ve yıllarca o binada tedrisat yapıldı, bilahare yeni bina da yapıldı. Bina'nın yapılmasında, tertiplenen piyango'nun biletlerinin satılmasında İstanbul Emniyetinde bulunan Osman Sulhi Aksu ve İsmet Ağın beylerin büyük katkıları olmuştur.

Bu bilgileri, yeni bir eğitim muessesesine Ağın'ımızın kavuşması için ne denli uğraş ve-

rildiğini belirtmek için sizlere arz ediyorum. 1-1,5 yıl önce amcazadem Ağır Ceza Hakimi İhsan Kepekçi Ağın'dan dönüşünde insan üstü takatla eski medresenin yerinde, Muhterem Şeref Hocaoglu'nun büyük himmetiyle yapılmış olan Beyaz Saray'ın -yıllarca eğitime hizmet ettikten sonra Müdür Fahrettin, Eğitim şefi Hasan Ögünç'ün büyük himmetleriyle yapılmış olan Beyaz Saray'ın- kapısına kilit vurulduğunu öğrenince çok üzülüm. Orta okulun açılma hikayesi aklıma geldi. Derhal mahallemizde bulunan Orman memurluğundan emekli Belediye encümen üyesi Kemal bey'e bir mektup göndererek, oğlum İstanbul Üniversitesi Mühendislik Fakültesi eski Dekanı Reşat Apak'tan dinlediğim bilgilere dayanarak, kıymetli Milletvekilimiz Mustafa Gül beyin himmetiyle, bir çok üniversitelerin ilçe merkezinde açtıkları 2 yıllık yüksek okullar gibi Fırat Üniversitesi'nin Ağın'da 2 yıllık yüksek okul açtıracağını düşündüm. Bina olarakta boş olduğunu duyduğum Beyaz Saray'ın kullanılabileceğini ileriye sürdüm.

Yeni öğrendiğime göre, belediye binasının boşaltılması veya Beyaz Saray'ın alınmasının geçen yıl mümkün olmadığı anlaşıyor.

Sayın Milletvekili Mustafa Gül'ün varlığından istifade edebilmemizin ve bu fırsatı kaçırmamanın şart olduğunu düşünerek bu yazıyı yazıyorum.

Yeni bir binanın kirayla tutulması gerekiyorsa bu binalardan birinin boşalmasına kadar gücüm nisbetinde mali katkıda bulunacağımı da arz ediyor, değerli dergimizin bu işte öna-yak olmasını rica ediyor, saygılarımı ve sevgilerimi sunuyorum.

MART - NİSAN DERGİSİNE DESTAN

İsmail N. BEYDEMİR

*Bu gün iki haziran, dergim elime geçti,
Baştan sona okudum, duygularımı deşti.
Derginin kapağında, AĞIN adı düzelmiş,
Resim ve yazılarla, köyler içine girmiş,
Beni tanıyan bilir, ben yöresel Ağın'ım,
Köylerimizle birlik, yöremizde yığınım.
Bu güzel gelişmeyle, dergimiz güncelleşti,
İlçeyi Ağın sayan, bizden geriye geçti.
Üçüncü sayfadaki, yazı ortak konumuz,
Karamağra dışından, yöne dönsün yolumuz.
Gider oranlaması, elbette çok önemli,
Bunu etüd yaparak, bilelm senli benli,
Karamağra etüdü, yüksek birim yapılmış,
Başka yer istenmeyip, yöre böyle yıkılmış.
Gönül ve işbirliği istemi, güzel konu,
Bu dürt girişimle, bozalım pis oyunu.
Dördüncü sayfadaki yazıda, ilkelik var,
İlçenin yönetimi, köylere vermez yarar.
Hozakpur'dan aşağı, Ekirek-Andiri'den,
Kanalizasyon gerek, dere kapatmak neden?
Yarın bir sel gelerek, tuneli duldurursa,
Bunca gidere yazk, tüm dereler kurursa.
Hozakpur'un altına, böyle tunel istendi,
Devlet yetkilisince, bu yöntem olmaz dendi!
Dr. Galip Uzunca, çok değerli br ozan,
Bu değerli konuyu, kalmadı artık yazan!
Babam da bu yörede, üçbuçuk yıl savaşmış,
Sevr antlaşmasıyla, sular geriye taşmış.
Başından ayağına, otuz - kırk yara vardı,
Kurşun ve şarapnaller, eti deriyi yardı.
Ruhi Taşkın gardaşın, istemi çok duygulu,
O'da benim gibidir, bu oluşa kaygılı.
TARİH KÖŞESİ ise, önemli geçmişimiz.
Mehmet Orhan işledi, çözümlendi işimiz.
Benim kitabımda da, öndört sayfadır yolu,
YÖRESİYLE AĞIN bu, fotoğraflar da dolu.
Mehmet Orhan gardaşım, (NİYMET'i) Türkçeleştir,
Dil Devrimi yönünden, ATATÜRK'ü geliştir.
Cavit Alpaslan dostum, devrimcisin besbelli,
KÖY ENSTİTÜLERİ, saz idi binbir telli.
Yasal kurallarıyla, gelişim açıklanmış,
Bin dokuzyüz elli de, ATATÜRKÇÜLÜK yanmış.
Dokuzyüz altmış üçde, sayın İNÖNÜ bile,
Yanlışlık yaptığını, kendi getirdi dile!
Saracoğlu demiş ki: "Paşam bunlar gerici,
İrtica getirirler, oy toplama gereci"
"Ben dedim ki; hey oğlum, halk bunları istedi,
Saracoğlu haklıymış, ben yanlışmışım" dedi!
İNÖNÜ ATATÜRK'ÇÜ ilkelerin, şefiydi,
ATATÜRK'ü yıkmanın, saldırı hedefiydi.
Bu gün bile bu ulu, değeri yıkan biri,
Bizleri yönetmekte, döndük iyice geri.
Şerafettin Aslan'ın, sıra özlemi tatlı,
Ağın-Arapyer-Eğir, birlikteyiz üç katlı.
Kaçınılmaz sonuç şu; Arapyer il olacak,
Bu üç sevgili ilçe, birbirini bulacak.*

Yaşam birlğimizle, ortak kültürümüz var,
Bağlandığımız iller, kültüre verdi zarar.
AĞIN NEDİR şirde belirttim, görüşümü,
Bu yönteme ulaşmak, geliştirir düşümü.
Ankara'da yapılan, Ağın toplantısını,
Bana bildirmediler, ben de çektim yasını.
Bunda oynanan oyun, köprümüzün konusu,
Beni susturmak için, kurulmuş böyle pusu.
Selâmi Taşbaşı'nı KORTİG'e sokacağım,
Bu güzel şiirleri başına çakacağım.
Ahmet Rahmi Ercan'ın, yazısı gerçek belge,
ATATÜRK'çü yöntemi belirleyen genelge.
Bu gün bu ilkeleri, bilenler de kalmadı,
Kültür fukaralığı, bu yöntemi almadı.
Bu günkü uygulama, kültür ve bilgi değil,
Diploma sayısıyla, batıcılığa eğil!
Ellinci yıllara dek, bir sorundu ilkokul,
Belge alıp ayrılan, olurdu cahile kul.
Köy Enstitüleri, çağdaşlık akımıydı.
Oy toplamak kaygısı, bunu toplayıp kıydı.
Bu uygar ilkeleri, Japonya bizden aldı,
Kültür gelişmiyle, kendini göğe saldı.
Yirmiyedi mayıscı, ekip oraya gitti,
Örnek almak istemi, bizi geriye itti.
"BİZ BUNU SİZDEN ALDIK", deyip hemen sustular,
İstek bildirgemizi, yakamıza astılar.
Ercan Orhan şiiri, sevimli ve duygulu,
Birlikte izliyoruz, O'nun çizdiği yolu.
SAĞLIK KÖŞESİ ile, güzel hizmet alınmış,
Besin sorunlarıyla, güzel ezgi çalınmış.
Köylerimiz konusu, beni mutlu etmekte,
Hozakpur iyi yerdir, tatlılığa girmekte.
Yalnız Nevzat Ateş'in, adı çok anılmamış,
Yol yapılan dönemin, muhtarı yazılmamış.
Küşne yolu yapımı, küçücük bir satırdı,
Çalışanları besler, günleri uzatırdı.
Elbette Dernek ile, Fevzi'de hizmet etti,
Muhtar'ın çalışması, desteğiyle de bitti.
Aile adlarıyla, görevliler tutulmuş,
Değerli Sadık Korkmaz, nedense unutulmuş.
Hozakpur ve şenliği, ben en sevenlerdenim,
Bunca sevdiğim dostta, köylünüzüm diyenim.
Yöreye leblehiyi, Hozakpur'dur getiren,
Bunu Ağın adına, adlandırıp yetiren.
Fıkralar bölümünde, Eğin'li ne söylemiş?
"TUT İDİ ÇATAL İDİ, GARGA GAÇURDİ" demiş.
Ezgili anıları, okumasam da olur,
Her an anımsamdadır, o adlar beni bilir.
O Ulucanlar'daki, Ağın yerinde ben de,
Üç yıl ben de bulundum, çok genç olduğum günde.
Anımsıyorum ora; katkısız bir Ağın'dı,
Ankara Ağın'lısı, o bölgeye sığındı.
Mevlüt Öksüzöğlu'nu, ben anımsayamadım,
O dönemde gördüm mü, bellekte bulamadım
Böylece bu sayıyı, baştan sona getirdim,
ÇOK ÖNEMLİ GELİŞİM, deyimiyle bitirdim.
Esenlikler dileyip, başarılar beklerim,
Gelişim hizmetine, hazırdır emeklerim.
Ben BEYDEMİR böylece, görüşümü yansıttım,
İyilikleri öğüp, kötülükleri attım.

AĞIN – 2 Haziran 2000

Erotik Manzaralar

Beklenti

Zeki HAFIZOĞULLARI

2000

Çağın gereği
Çıplaklık ortak değer
Herkes dişilik yarışında
Ortalık alabildiğine döl kokuyor

Kızlar nispet yaparcasına cüretkar
Kotta biçimleniyor kadın zarafeti
İpekte yaşıyor erotik çılgınlık

Kafes arkasında kalmak
ve kara çarşafa tutsak olmak
Sanki yüzyılların hesabı soruluyor
Her zeminde çıldırtan bir isyan var

Açıklık moda
Tesettür dinin emri
Aynı sokakları bölüşüyoruz.
Fakat farklı kesitleri yaşıyoruz.

Erkekler şaşkın
Bakışları mahcup
ve çekingen
Yılgın bir ezilmişlik yaşıyor

Bugün
Ülkemde
Kafalar çok karışık

13 Mayıs 2000

Vade doldu
Toprak cana hasret
Yaprak dökümü zamanı

Artık sonsuza yolculuk var

Doğum
ve Ölüm
Arada kalan hayat

Sayıllı gündür
Biter

Sonsuzluktan geldik
ve sonsuzluğa gidiyoruz

Yaratıldık
ve yarattık
ve sonra öldük

Bilmedik gittiğimiz yeri
Sadece bir umuttu dirilmek

4 Haziran 2000

Ö Z L Ü Y O R U M ...

M. Cavit ALPASLAN

İki katlı, şahnişinli, tahta tabanlı odalar, sal taş döşeli alt ve üst kat salonlar... Üst kat salonda müsamere sahnesi bulunan, toprak damlı, taş duvarlı mektebimiz... Salonlara açılan üçü altta, üçü üstte altı dersane... Beş sınıflı öğretimde biri boş dururdu. Bazı yıllar birinci sınıf kayıtları fazla olduğunda, boş oda dersane oluyordu. Şimdilerde halkımızın "Beyaz Saray" dediği kültür merkezinin yerindeydi taş mektebimiz.

Okul bahçesi binanın dört yanını kaplıyordu. Dere tarafta ayrı ayrı iki tuvalet, kız ve erkekler için. Bahçenin dört yanı taş duvarla çevriliydi. Derenin iki geçesi ceviz, dut ağaçları, dalları derenin duru beyaz sularına değip oynayan söğüt ağaçları... Birbirine paralel uzanan her iki yamaç böğürtlen çalılıyla kaplı olup, yamaçlardan çıkan küçük su kaynakları ufak dereciklerle aşağıya akardı. Kuyruk sallayanlar, isketeler ve de bülbül seslerinden oluşan orkestrayı dinlemek ne de güzeldi...

Bahçenin sol üst köşesinde, fiskiyeli oval bir su havuzu vardı. Havuzun çevresini kaplayan elli-altmış santim yüksekliğindeki borunun, kısa aralıklı deliklerinden fışkıran suyu, ağızımızı bir yere dayamadan kana kana içerdik.

Daha önceleri Medrese olarak kullanılan bu okulda, kimler okuyup kimler yetişmiş ki... Medreseyi kuran, Büyük Hoca'nın oğlu Müderris Hüseyin Efendi, öğrenciler yetiştirmiş, buradan yetişen ünlü eğitimci ve aydınlanma misyoneri Abdullah Lütfü Efendi, Ağın'ı öğretmen beldesi yapan Ömer Lütfü Yücel Bey, Anayasa Mahkemesi Üyesi Şeref Hocaoglu, Araştırmacı, tarihçi yazar Kemal Zeki Gençosman, Mehmet Nuri Gençosman, Eğitimciler Hilmi Ziya Apak, Sadedtin Soylu, Hüseyin Tuncer, İbrahim Uçkunkaya, Dr. Kemal Köseoğlu, Prof. Zafer Gençaydın, Necip Atalay, Mehmet Akıllı, Mehmet Alp, Ş. Bedri Erdem, Nuri Karadağ

Kimler görev yapmamış ki bu okulda... Halim Özkul, Hasip Baytaş, S. Nazif İlter, Nuri Onat, Osman Güler, İbrahim Başer, Mehmet Karaoğlu, Ahmet Aksu, Müfide Tuncer, Fahrettin Tüzün...

Dini kurtaracağız diye Elazığ'ı, Diyarbakır'ı, Bingöl'ü kana bulayan Şeyh Sait'i Ağın'a sokmayan Müderris Hüseyin Efendi'nin Ağın'ı...

Latin harflerini Türkçemize adapte eden, bugünkü Türk alfabesinin sekiz sesli harfini

bulan, Cumhuriyet ve aydınlanma misyonu-
ri Abdullah Lütfü Bey'in Ağın'ı...

Çevrenin öğretmen beldesi olmasını sağ-
layan, Elazığ Öğretmen Okulu'nu kurup ge-
liştiren, büyük eğitimci Ömer Lütfü Yücel
Bey'in Ağın'ı...

Yazar - sanatçı Nihat ve Rüştü Asyalı kar-
deşlerin Ağın'ı... Adnan Binyazar'ın, Niyazi
Yıldırım Gençosmanoğlu'nun, Hayri Gen-
çosman'ın, İsmail Beydemir'in Ağın'ı...

Hala çağı aydınlatan; Prof. Dr. Zeki Hafı-
zoğulları, Prof. Dr. Mehmet Köseoğlu, Prof.
Dr. Nevzat Asyalı, Prof. Dr. Yurdanur Ka-
basakal Tunulay, Prof. Dr. Nurhan Karadağ,
Prof. Dr. Reşat Apak, Prof. Dr. Yurdahan
Güler, Prof. Dr. İhsan ÇATALTAŞ Prof. Dr.
Adnan Çoker'lerin Ağın'ı... Ve sayısı say-
falara sığmayacak kadar çok tıp doktorları,
mühendisler, hukukçular, subaylar ve de öğ-
retmenler!

Şimdilerde ise, Cumhuriyet ve Atatürk
karşısı düşüncelere arka çıkmaya yeltenenle-
rin Ağın'ı...

Cumhuriyet okullarında okuyan, 1970'li
yıllara kadar kırmızı bere takıp, mini etek gi-
yen, emekli olana kadar öğretmenlik ve
memurluk yapan bayanların;

1980'lerden sonra hidayete erip, Ali Kal-
kancı ve Müslüm Gündüz benzeri tarikatçı-
ları ağırlayanların Ağın'ı...

Ankara'da kadın satıcılığı yapan kör tak-
litçisini, gönül gözlü diye yakıştıran bir yo-
bazı, "Şeyh efendimiz" diye getirip, yüzleri
ak, başları ak hanımlarımızı karalara bürün-
dürenlerin Ağın'ı...

Düşünülür müydü? Düşünülebilir miydi?
Köy Enstitüleri'nde aydınlanma dersi alan,
eğitim kurallarını iş eğitimiyle pratiğe çevir-
en, dünya klasiklerini okuyan, çağdaşlaş-
mayı yaşayarak öğrenen kimi öğretmenlerin,
Said-i Kürdi ve Humeyni öğretilerinin uygu-
layıcıları olabilecekleri, düşünülebilir miy-
di?

1940 ve 1950'li yılların taş mektep sah-
nesinde; Nuri Onatların, Fikri Yücellerin,
Osman Gülerlerin, Bedri Güvenlerin, Hasip
Baytaşların, Halim Özkulların yerli ve ya-
bancı eserleri oynadıkları Ağın'ı özlüyorum.

Yazın açık havalarda, ağaçların altında
kurulan sahnelerde oynanan temsilleri özlü-
yorum! Ve Çınar altı kahvesindeki akade-
mik tartışmaları özlüyorum...

Özlemlerimizi yaşatmayı amaçlayan Ke-
mal Baytaş Kültür ve Sanat Vakfı'nın (KE-
BASAV) kurucusu Kemal Baytaş'ın çabala-
rı bana umut veriyor. Ne güzel bir girişim!
Bu girişime yardımcı olalım, haydi Ağınlı-
lar...

30 Ağustos 2000

BİR BİLSEN NELER GÖRDÜM

Dr. Galip UZUNCA

Akşamın hoş meltemi şu gönlümde eserken
Sevdalı bakışınla sen sahilde gezerken
Pak suların koyunda zevk ve şevkle yüzerken
Gözlerinin renginde bir bilsen neler gördüm.

Sen sahil yollarında neşeyle dolaştıkça
Martılar dalgalarla rakedp oynastıkça
Mazilerle atiler ruhumda sarmaştıkça
Gözlerinin renginde bir bilsen neler gördüm.

Bu sevdanın hüznüyle anılara daldıkça
Şimdi bir hayal olan mazileri andıkça
O vefasız seneler beni benden aldıkça
Gözlerinin renginde bir bilsen neler ördüm.

NASIL KANDIN?

Sana gül verenleri seviyor mu sandın
Bir güle bir hoş söze söyle nasıl kandın?
O vefasız yar için hayallere daldın
Bir güle bir hoş söze söyle nasıl kandın?

Çocuksu ve tertemiz gülüşün bitmeden
Daha taze yılların seni terk etmeden
Körpecik nevbaharın ayrılıp gitmeden
Bir güle bir hoş söze söyle nasıl kandın?

Dostların sana diler gönlünce bir hazar
Sen zaten taze gülsün güle ne lüzum var
Ne oldu sana böyle gamlısın zar-ü zar
Bir güle bir hoş söze söyle nasıl kandın?

AĞIN'DAN

MANİLER

Bizim bağın başını,
Varam dökem daşını.
Ne yaman ösgemişim
Gaynımın gardaşını.

Dağların ardındayım,
Geyikler yurdundayım.
Eller ne derse desin
Ben senin derdindeyim.

Dam üstünde durayım,
Av gelince vurayım.
Yarılısın garlı dağlar,
Ben yarimi bulayım.

Dereden düze geldim,
Ben doğru size geldim.
Ben sizi ne tanıyam
Sevdiğim kıza geldim.

- Entarisi beden yar
Benzin sarı neden yar?
- Benzimin sarılığı
Sevip ayrılmadan yar.

Gaşlar gara vallaha,
Güvenirim Allah'a.
Sevdiğimi almazsam
Gelin olmam billaha.

Her yılın her ayından,
Her ayın her gününden,
Günde bir daş düşüyor
Gönlümün sarayından.

Değerli Komutan ve Saygın İnsan VEDAT KARAMAN'IN ANISINA

MEHMET ORHAN

15 Ekim 2000 pazar günü, ani bir kalp krizi sonucu aramızdan ayrılan, Türk Silahlı Kuvvetleri'nin saygıdeğer komutanlarından Marmara ve Boğazlar Bölge Komutanı Deniz Kıdemli Kurmay Albay **Vedat KARAMAN**, 49 yıl süren yaşamında başarılarla dolu bir çizgi izlemiştir. Öğrencilik yıllarından, son bulunduğu göreve kadar, Deniz Kuvvetleri'mizin her kademesinde üstün görev aşkı içinde, özveri ve titizlikle çalışmalarını yönetmiş, en küçük bir aksamaya meydan vermemiş, yurt sever duyguyu herşeyin üstünde tutmuştur.

Vedat Karaman, 30 yıl devam eden görevi süresince hiç kimseyi kırmamış, kırılmamış, hoşgörülü ve saygılı olmuş, kendini sevdirmiş, saydırmış, çevresine örnek teşkil edecek bir konumda olmuştur. Onun başarı grafiği sürekli yükselmiş, o çevresinden her zaman saygı toplamış, başarı kazanmıştır. Cenaze törenindeki büyük saygı seli ve ölümünün ardından tüm gazetelerde onun hakkındaki yazılan övü yazıları bunun en büyük kanıtıdır.

Vedat Karaman'ın özel hayatı da aynı olumlu ve başarılı çizgiyi izlemiştir. Sevgili eşi Suzan Karaman ve biricik sevgili oğlu Emre Karaman onun hayatta en büyük desteği ve dayanağı idi. Mesleğine olan sevgi ve aşkını, özel hayatında eşine ve oğluna karşı da özenle sürdürmüştür. Vakitsiz ölümü, Türk Silahlı Kuvvetleri için, ülkemiz için ve onu sevenler için çok büyük bir kayıptır. Tanrı'nın tüm rahmeti üzerine olsun.

Vedat Karaman'ın Kısa Yaşam Öyküsü: 1951 yılında, yine bir Silahlı Kuvvetler mensubu olan babası İbrahim Karaman'ın görevli bulunduğu İstanbul'da doğdu. Ağın'ın Akpınar (Andiri) mahallesi (Aşağı mahalle) de Karaman Aile-

si'ndendir. Deniz lisesinden sonra 1970 yılında Deniz Harp Okulu'nu bitirdi ve Teğmen rütbesiyle Donanma'ya katıldı.

1973 yılından başlayarak Denizaltı kurs ve stajı gördü, ardından Denizaltı Komutanlığı başlısı çeşitli denizaltılarda Branş Subaylığı, 2. Komutan ve Komutanlık görevlerinde bulundu.

Bu arada, 1974 yılında, Ordumuz tarafından gerçekleştirilen Kıbrıs Barış Harekatı'na Denizaltı Komutanlığı başlısı olarak katıldı ve **Kıbrıs Gazisi** unvanını aldı.

1980-1982 yıllarında Deniz Harp Akademisi'nde, 1985 yılında Silahlı Kuvvetler Akademisi'nde eğitim gördü, sonra Deniz Kuvvetleri'nin çeşitli kademelerinde **kurbay subay** olarak görev yaptı. 1989 da Kurmay Yarbaylığa, 1992 yılında da Kurmay Albaylığa yükseldi.

1992-1994 yılları arasında Ankara'da Askeri Yüksek İdare Mahkemesi'nde hakimlik görevini üstlendi. 1994-1996 yıllarında Denizaltı Filotilla Komodorluğunda bulundu. 1996 yılı Temmuz ayından başlayarak Erdek Deniz ve Garnizon Komutanlığı görevlerini yürüttü. Daha sonra son görevi olan Marmara ve Boğazlar Bölge Komutanlığı görevine atandı. 15 Ekim 2000 günü yaşama veda ettiği ana kadar bu görevde kaldı.

Evli ve bir çocuk babası olan **Vedat Karaman** İngilizce biliyordu.

BEYELMASI'NDA BİR SONBAHAR

Fevzi ŞENER

Hayli zamandır yaşamamıştım Beyelması'nda sonbaharı... Gerçekten görmeye değerdi benim Küşne yolunun tepesinde baktığımda gördüklerimi. Karşı bağlardaki ağaçların renkleri şüphesiz bir ressamın ilham kaynağı olurdu. Menengiç ağaçları üzerinde kırmızının bütün tonları, bal armutlarının üzerinde yeşilin sarının tüm tonları, üzüm bağlarında yeşilden kırmızıya, meşelerde kahverenginin en güzeli ni gördüm ve kendi kendime "Keşke Ressam olsaydım." Keşke Mehmet (Sn. Mehmet Ergönül) Abi burada olsaydı. O canlandırırdu Kurt Kolu boğazını, Mezarlık sırtlarını, Bahçecikleri, Kum çukurları, Sulak yolunu, Karadağ yolunu, Sulakları ve Aşağı Bağları ve Ağın ilçe merkezini, Yeni Panik'i (Kaşpınar) köyünü ve Keban Baraj gölünde mavi ile cam göbeği renklerini o usta fırçası ile kağıda nakış nakış işlerdi. Onun için keşke dedim. Ekim ayında buraların bu kadar güzel olacağını hiç tahmin ettiniz mi, yaşadınız mı bu güzel günleri burarlarda?.. Ne yazık ki fotoğraf çekemedim ama kameraya kaydedebildim. İçime bu güzelliğeri yudumluya yudumluya köye doğru inmeye başladım. Orta Dolamaç'a indiğimde sonbaharın değişik tonlarına inat, alabildiğine yeşil sıra sıra çamları gördüm. Topraksu tarafından yıllar önce Toprak Muhafaza çalışmaları yapılmış ve çam dikilmişti. Projenin uygulayıcısı (Kontrol Mühendisi) ben idim. Ama hepsi ayakta kalmamıştı. Zira o yıllar karakeçi ve koyunculuk çok fazlaydı ve otlatıldığı için

çamlar seyrek kalmıştı. Sn. Nevzat Ateş, sağ olsun, muhtarlığı sırasında kara keçi hayvancılığını kaldırdı da arazilerde meyveli ve meyvesiz ağaçlar zarar görmez oldu.

Köy girişine gelmişim. Gottik gilin kapının önüne geldiğimde ne görsem beğenirsiniz; yollara kırma taştan stabilize serilmiş. Daha ileri gittiğimde yollar betonlanmış, tertemiz, bir çöp bile yok. Kendi kendime düşündüm: Çocukluğumuzdaki bu sokakların halini bir mukayese yaptım ve yeni duruma gıpta ile baktım.

Beyelması Köyü Derneği'nin faaliyetlerinden bu çalışmalarla 2000 yılında neler neler yapmışlar birlikte görelim.

1- Dernek kendi imkanları ile okulun lojmanına elektrik temini için 3 adet direk diktirmiş, Hatun'un bahçesine.

2- Möhkemin (Murat Cumurcu) Kahvesi'nin önünden caminin önüne kadar 150 metre yolun tamamı blokaj döşenmiş ve üzerine beton dökülmüş. Yolun sağında ve solunda mevcut engeller kaldırılmış ve yol genişletilerek her türlü aracın geçmesine imkan sağlanmıştır.

3- Camiden kol yolu istikametine Halaoğlugilin kapıya kadar olan takriben 75 metrelik kısım betonlanmış ve burada da genişleme çalışmaları yapılmıştır.

4- Celal Pınar'ın önünden Küçük Pınar'a

kadar olan 50 metrelik kısım da betonlanmış. Betonlanmış da o yaşlı kadınların dualarını almışlar.

5- Çevirme mahallesinde, çevirme yollarının tamamı betonlanmış, oradaki atıl halde bulunan çeşme kaldırılmış, mevcut olan fakat kullanılmayan kuyu iptal edilmiş ve oradaki mahalle sakinlerinin katkılarıyla kapılarının önüne kadar tertemiz betonlanmış.

6- Köyün çıkışından, Ağın yönünde Vahşen yolu ile Ağın yolu arasında bulunan kısma toprak kaymasını önlemek için 1,25x0,50x150m ebatlarında uzunluğuna kargirden istinat duvarı yapılmıştır.

8- Hasbahçe'den Yukarı Mezarlığa doğru olan dik rampa düşürülmüş, Halise Şener çeşmesine kadar olan kısımlar betonlanmış ve Numan Ağagil'in kapıya kadar istinat duvarları yapılmıştır.

Buna ilave olarak Nuri Amca'nın (Rahmetli Nuri Yücelkan) evinin köşesi yıkılmış ve yol genişlemesi yapıldıktan sonra örtmeye kadar olan kısımlar betonlanmıştır. Tabiatıyla bu yolun üzerinde yola mani olan tüm engeller tuz taşları, bulgur kaynatma ocakları, elektrik direkleri, telefon direkleri ve bir kısım merdivenler kaldırılmıştır.

9- Aynı yol üzerinde Sıtkı Çavuş (Akbaş)ın evinin köşeden itibaren Dursun Ünal'ın evine kadar olan 35 metrelik çıkmazda yine aynı şekilde engeller kaldırılmış ve betonlama yapılmıştır.

Halise Şener Çeşmesi'nden itibaren Sn. Fikret Özpek'in kapısının önünden kendilerinin izni alınarak 2m bahçe tarafına geçilerek

duvar yapılmış, buradaki dut ve diğer ağaçlar çıkarılmış, yol genişletilerek balas dökülmüştür. 2001 yılında devam edilmek üzere betonlanma çalışmalarına son verilmiştir. Ümit ediyorum ki önümüzdeki yıl buradan itibaren Yukarı Mezarlığa, Ekirek (Başpınar) ve Andiri (Akpınar) Mahallelerine bağlantı yolları yapılacak ve de bu güzergah üzerinde bulunan araziler de yola kavuşmuş olacaktır.

10- 1999 yılının sonlarında ve 2000 yılının ilk günlerinde Yeni Pınar yolunun üzerinde bulunan çeşmelerin gözeleri islah edilmiş, tüneller (serep) temizlenmiş demir kapı takılmıştır. Bu işlemler yapılırken hem su kaynakları geliştirilmiş, hem de tüneller soğuk hava deposu olarak kullanılmaya başlanmış ve köylülerimizin yağ ve peynirlerini bırakmaları sağlanmış, böylece derneğe ek gelir temin edilmiştir.

Hiç kuşkusuz bu kadar hizmetler kolaylıkla olmamıştır. Hem maddi, hem manevi, hem de bedenen çalışan dernek başkanı Sn. Naci Emiroğlu'nu, Başk. Yrd. Sn. Mehmet Özdemir'i, muhasip üye Sn. Sıtkı Akbaş'ı (Çavuş), üye Sn. Halit Akgül'ü, üye Sn. Mustafa Ünal'ı (Ağa) canı gönülden ve içtenlikle kutluyorum, bu başarılı çalışmaların devamını diliyorum. Bu arada, başta Sn. Mehmet Yılmaz, Sn. Necmi Atalay ve Sn. Raşit Özmen olmak üzere, tüm hemşehrilerimize ve emeği geçen kişilere de teşekkür ederim. Ayrıca bu kadar işin yapıldığını gören hemşehrilerimizin de yardımlarını esirgemiyeceklerini umuyorum.

10 Ekim 2000

ZEYNEP SAMUR ABLAYA

A Ğ I T

İsmail Nazm BEYDEMİR

Yedi eylül iki bin, perşembe günü gene,
Zeynep Samur ablaya, azrail vurdu çene.
Bu gün Aluşağı'nda, ağır bir ateş yandı,
Yaşar Samur dayımın, kapıları kapandı.
Ablam, Yaşar dayımın, gerçek temsilcisiydi,
Saraycık'ı, Ağın'a bağlayan kendisiydi.
Yaşar dayı ölünce, ağlamayı bilmezdik,
Zeynep abla ölünce, tüm bağrımızı ezdik.
Aluşağı kalenin, ablam temel taşıydı,
Tüm dürüst adamların, saygılı gardaşıydı.
Yaşar dayım, yörede, ırmak gibi çağlardı,
Laloğlan sağ olsaydı, şimdi O'da ağlardı.
Ölüm töreni için, tüm Ağınlı toplandı,
Ağlayan yakınları, derin ateşle yandı.
Bu yitim acı oldu, yüreğimizi deldi,
Bir tek yararı oldu, Ahmet Ağın'a geldi.
Bu bize övgü oldu, elbette Ahmet ağlar,
Bu acı sıkıntıyla, ovaya döndü dağlar.
Çelebi Deresi'nin, kurudu suyu bundan,
Ahmet Samur gardaşı, yakaladı kolundan.
Aluşağı'nın başı, inledi inim inim,
Bu sesi yalnız duyan, kulağımdı tek benim.
Mezarlık ağlar oldu, Yaşar dayı sızladı,
Zeynep abla gelince, yanına omuzladı.
Bu değerli yitimle, bağrıma yıkım girer,
Geçmişe bağıntımı, yıkarak yere serer.
Öyle günler geldi ki; açık kapı kalmadı,
O'nlar ölüp gitse de, elimi hiç salmadı.
Zeynep abla, ben sana, çağın gibi ağlarım,
Yokluğuna üzülür, ciğerimi dağlarım.
Yaşar dayı ile sen, bolca rahmet bulasız,
Kalanlara, dirilik-başaşlığı salasız.

AĞIN - 8 Eylül 2000

10 Kasım 1938'de Elazığ'ın Ağın ilçesine bağlı Pul köyünde doğan Türkmen Parlak, İzmir Gazeteciler Cemiyeti'nin düzenlediği yarışmalarda "Araştırma", "Haber" ve "Röportaj" dallarında birincilikler ve mansiyonlar kazandı. Ayrıca Selçuk Belediyesi, Efes'le ilgili çalışmalarından dolayı kendisine "Altın Artemis" ödülü verdi.

Basın Şeref Kartı sahibi olan Türkmen Parlak'ın çeşitli konuları kapsıyan araştırmaları, hemen hemen bütün Türk basınında yayınlandı. "Ege Denzinde İlk Türk Derya Beyleri" isimli araştırması Yaşar Holdin Eğitim Vakfınca, kitap haline getirildi. "Atatürk İzmir Yollarında" isimli araştırması, BMC Sanayi ve Ticaret A.Ş.'nin iki ayda bir yayınladığı "BMC Dünyası" dergisinde 100. Yıl özel sayısı oldu. Bu araştırma İzmir Gazeteciler Cemiyeti'nin 1981-1982 Araştırma dalı birincisi seçildi.

İzmir ve İstanbul gazetelerinin İzmir bürolarında muhabirlik ve temsilcilik yapan, 1963 yılında girdiği ve çeşitli kademelelerinde görev yaptığı Anadolu Ajansı'ndan 1980 yılında emekli olan Türkmen Parlak, halen Sabah Gazetesi'nin Ege Sabah biriminde çalışmaktadır.

Türkmen Parlak, Pul köyünden müteveffa Rıza Parlak ve Mürşide Parlak (Deviren)'in oğludur. Türkmen Parlak evli ve iki çocuk babasıdır

Not : Türkmen Parlak'ın 26 Ağustos 2000 tarihinde EGE SABAH gazetesinde yayınlanan bir yazısını aşağıda sunuyoruz.

❑ TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİNDE SEVİNÇ GÖZYAŞLARI

Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin Ulus'daki binası.

Günlerden 78 yıl önce bu gün. Reis Ali Fuat Paşa oturumu saat tam 08.00'de başlatır. Olağanüstü bir vaziyet yoktur. Böyle bilinmektedir. Gerçekten de mebuslar Encümen üyelerini seçecekler, ayrıca yetim masgalarıyla ilgili vaktiyle verilen kanun tasarısını görüşeceklerdir. Bir görevli salonun arka taraflarından dolaşarak Heyet-i Vekile'nin bulunduğu tarafa gelir ve Heyet-i Vekile Reisi (Başvekil) Rauf (Orbay) Bey'e bir zaf uzatır. Rauf Bey gizlilik gösteren çift hilalli zarfı büyük bir dikkatle açar. Bu, "bizzat alacaklı tarafından açılması gerekli olan, şifresi çözülmüş bir telgraf"tır.

Rauf Bey, telgrafı okur, ardından oturumu yöneten Res Ali Fuat Paşa'dan söz alarak oturumun derhal "gizli" yapılmasını ister. Bu dilek, mebusların pek dikkatini çekmez. Çünkü şimdiye kadar yapılan oturumların büyük bir bölümü hep gizlilik içinde olmuştur.

Sonra hızlı hızlı kürsüye gelen Rauf Bey, "Muhterem arkadaşlar" diyerek elindeki telgrafı okur.

Meclis birden karışır. Mebuslar kurulmuş yay gibi yerlerinden fırlarlar. Salonu alkış ve tekbir sesleri kaplar. Sarılanlar, öpüşenler, hıçkırığa hıçkırığa ağlayanlar, iki elini göğse kaldırıp "Allah'ım... Allah'ım" diyenler görülür.

Meclis'i böylesine coşturan bu iki satırcık telgraf Afyon Cephesi'nden Erkan-ı Harbiye-i Umumiye Reisi Fevzi Paşa'dan gelmektedir.

Telgraf şöyledir:

"Heyet-i Vekile-i Riyaseti'ne;

Gayet acele ve bizzat açılacaktır. Bugün 26 Ağustos 1338 ailes-sabah, tefikat-ı süphaniyeye istinaden (Tanrı'nın gösterdiği doğru yola dayanarak) tek mil cephelelerden harekat-ı taarruziye iptida edildiğini (başlandığını) arz ederim." Rauf Bey, ortalığın sakinleşmesinden sonra konuşmasını sürdürür ve "Muhterem arkadaşlar, böylelikle senelerden beri hasretle beklediğimiz mübarek an içindeyiz. Kahraman ordumuzun, hakkımız olan zaferi elde edeceği inancı içinde müjdeli haberi bildirmekle bahtiyarım." der.

Salon yine alkış ve tekbir sesleri içinde kalır. Sonra Kırşehir Mebusu Müfit (Kurtoğlu) Efendi kürsüye gelerek "Zafer duası" yapar.

Evet "Kahraman ordumuz, namusu ve istiklal-i vatan için tek mil cephelelerde", Başkumandan Mustafa Kemal Paşa'nın verdiği emirle bugünden itibaren artık gündüz ve gece kopan bir fırtına olacaktır.

Yahya Kemal "26 Ağustos 1922" başlıklı aşağıdaki şiirinin ilk iki mısrasını, "Tevhid-i Efkâr Gazetesi"nin 1 Eylül 1922 günkü sayısında, son iki mısrasını da 1962'de yayınlanan "Eski Şiirin Rüzgarıyla" isimli kitapta neşretmiştir.

"Şu kopan fırtına Türk ordusudur ya Rabbim,
Senin uğrunda ölen ordu budur ya Rabbim,
Ta ki yükselsin ezanlarla müeyyed namın,
Galip et çünkü bu son ordusudur İslam'ın."

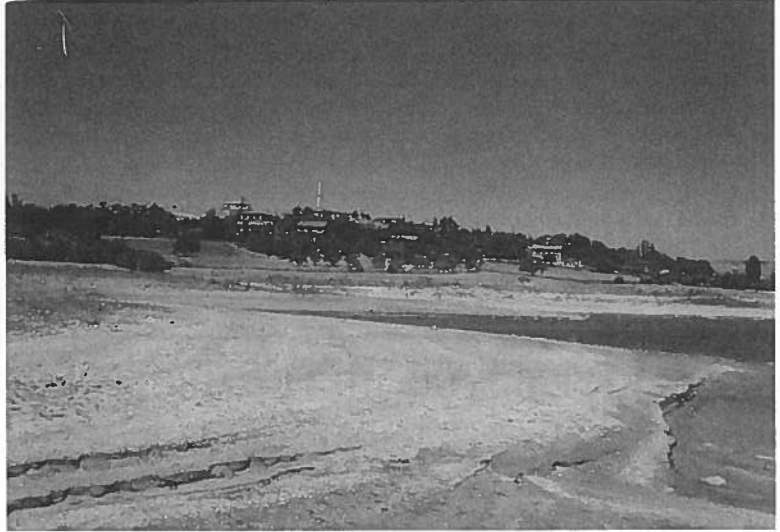
BAHADIRLAR KÖYÜ (ZABULBAR)

KONUMU : Eski adı Zabulbar olan köyümüz Bahadırlar 1974 yılında birçok köy gibi Keban Baraj Gölü'nün suları altında kaldı. Yeni yerleşim yeri, eski köyün ortalama 1 km. güneybatısında, Beyelması (Hozakpur) köyüne giden yol üzerinde Akka Mevkiinde olup, Ağın ilçe merkezine ortalama 8.5 km. uzaklıkta ve ilçenin kuzeyinde yer alır. Köyde özellikle yazları oturlan 35'e yakın konut var ise de kış aylarında bu sayı büyük ölçüde düşmekte ve 3-5 konut ile sınırlı kalmaktadır.

1993-1994 yılı kış mevsiminde köyümüz tamamen boşaltılmış ve oturanlar gurbetteki yakınlarının yanlarına gitmişlerdir.

Köyümüz Bahadırlar, yakın dostum Sayın M. Lütfullah Bilgin'in Elazığ Valiliği sırasında büyük destek görmüş, yolu asfaltlanmış, içme suyu şebekesi yapılmış ve şu andaki Kastamonu Valisi değerli hemşehrimiz ve arkadaşım sayın Enis Yeter'in Mahalli İdareler Genel Müdürlüğü dönemindeki devletçe sağlanan maddi destek ile de kanalizasyon şebekesi tamamlanmıştır. Bunlara ek olarak yine devlet desteği ile baraj gölü kenarına, yaz aylarında baraj gölünden, yüzmeye yararlanmak isteyenler için duş ve tuvaleti kapsayan plaj tesisi de yapıp hizmete girmiştir. Bu tesisleri köyümüze kazandıran kişilere sonsuz teşekkürler.

Yine daimi elektiriği ve isteyen herkesin başvurusunda talebi karşılanan telefon şebekesi mevcuttur. Köyümüzün cazibeli konumu nedeniyle dışarıda yaşayan köylülerimiz ile komşu köyler halkından kişiler, yazlık olarak kullanmak üzere köyümüzde ev yerleri edinmekte ve buralara evlerini yapmaktadırlar.

Bu inşaatların bir kesimi halen devam etmektedir. 30 Ekim 2000 tarihinde yapılan nüfus sayımına göre de köyümüzün nüfusu 52 kişidir.

TARİHÇESİ : Köyümüzün kuruluşu ve geçmişi hakkında pek sağlıklı bilgi yoktur. Geçmişi en iyi araştıran ve bilen rahmetli babam dahi 80 yaşında öldüğünde dedesinin dedesinden ötesi için bir bilgiye sahip değildi. Köyümüz büyüklerinden duyduğum kadarıyla komşuların bir kesimi Çemişkezek'in birkaç köyünden gelip köyümüze yerleşmişlerdir.

EKONOMİK DURUM : Bahadırlar köyünün büyük çoğunluğu Keban Barajı inşaatı sırasında, Devletin iş vermesi nedeniyle, kamu sektöründe çalışıp emekli olmuşlardır. Bu gibi komşular, Kırıkkale, Ankara, İstanbul, Adana, İzmir, Malatya, Elazığ gibi şehirlerde oturmaktadırlar. Köyde oturanlardan da iki-üç ev hariç diğerleri emekli olan kişilerdir. Bu nedenle geçim kaynağı emekli aylıkları olup, satın alma ile geçinmektedirler. Keban Barajı'ndan önce tarımın her türlü yapılan köyümüzde barajdan sonra tarımsal üretim yok denecek kadar azdır.

Son 10-12 yıldır köyümüz merası Çemişkezek'ten gelen sürü sahibine kiraya verilmek suretiyle küçükbaş hayvan yetiştiriciliği ve buna bağlı olarak peynircilik yapılmaktadır.

TOPLUMSAL HAYAT : Köyümüzdeki toplumsal hayat, Ağın ve yöresindeki yerleşim yerlerindeki benzeridir. Dini bayramlarda, mezarlık, büyükler ve komşular ziyaret edilir. Hasta olanlar sorulur. Üç gün süren düğünlerde, klarnet, keman ve davul eşliğinde türküler söylenir, halaylar çekilir. Akşamları yine komşu ziyaretleri yapılır.

EĞİTİM, ÖĞRETİM VE KÜLTÜREL HAYAT:

Köyümüzde ilkokul 1939 yılında üç yıllık olarak açılmış, rahmetli babam Osmanlı Zeki Özer (Ağa Dayı) 1945 yılına kadar bu okulun Eğitimciliğini yapmıştır. 1945 yılında Köy Enstitüsü'nü bitiren Ağın'lı Hüsnü ve eşi Saliha Aydoğmuş öğretmenler köyümüze atanınca babam bu mesleği bırakmıştır. Adları geçen bu öğretmenler 1962 yılına kadar köyümüzde görev yapmışlardır. İlkokulda bana öğretmenlik yapan bu kişileri şükranla anıyorum.

Bu kişilerden sonra köyümüzden yetişen Mehmet Durgun, Ağın'dan Sarıgilden Emine Sarıoğlu, Vahşenli rahmetli Hikmet Ertaş, Kebanlı Fatma Kaya, yine köyümüzden Hasan Bıçak sırasıyla ilkokulda öğretmenlik yapmışlar ve öğrenci bulunmaması nedeniyle ilkokulumuz 1976 yılında kapanmıştır.

Köyümüz ile ilgili ilk yazıyı 1967 yılında yayımlanan Ağın Dergisi'nde yazmıştım. O yıldan beri geçen süre içinde köyümüzdeki en büyük değişiklik eğitim-öğretim kesiminde olmuştur. Türkiye genelinde ve özellikle yöremizde okumaya karşı artan ilgi nedeniyle okur-yazar oranımız yükselmiş, Üniversiteyi bitirenlerin sayısı artmıştır. Bu yazının sahibi ben köyümüzün ilk üniversite mezunu, İlk Hakim (Yargıtay üyesi) kişi olarak başı çekmekteyim. Benden sonra yetişen ve gurur kaynağımız olan Hukuk Fakültesi mezunları, doktorlar, mühendislik dalının her kolunda gençlerimiz, subaylarımız, öğretmenlerimiz ve diğer fakülteler mezunu köylülerimiz mevcuttur.

ÜNLÜ KİŞİLER : Eski köyümüzün tarım ekonomisine dayalı kapalı toplum yapısına sahip olması, yenisinde ise, köy dışında özellikle kamu kesiminde emekli olana kadar çalışılması nedeniyle, fazla entel kişileri yetiştirememiştir. Buna rağmen, kendi içlerinde ve komşu köylerle iyi ilişki kuran konuksever köylülerimiz vardır. Bunların başında çevremizin çok iyi tanıdığı, ileri görüşlü, kapısı herkese açık, hanedan biri olan ve 1991 yılı Şubat ayında 80 yaşında ölen rahmetli babam Osman Zeki Özer (Zabulbarlı Ağa Dayı) gelir. Canbazgilin Mustafa Turgut, Muhlis gilin Mustafa Özçelik, Muhtar Remzi Kaya, Osman dayının oğlu Ahmet Varol, Topal Sefer, Hasan Çavuşgilin Yusuf Şahin, İnyet Aktaş, emekli polis memuru Niyazi (Hasan) Birinci, Nuri Karaağaç ve benzerleri benim zamanımdaki köyün ileri gelen kişileri idiler. Bunların yanında tüm Ağınlıların yakinen tanıdığı ve halen ilçe merkezinde oturan Deli Hakkı (Hakkı Ayhan) da köylümüzdür.

NOT : Köyümüz ile ilgili ilk yazımı 1967 yılında Hukuk Fakültesinde öğrenci iken Dr. Vakıf Özkul bey ile birlikte çıkarttığımız Ağın Dergisi'nde yayınladık. Bundan sonra değerli büyüğümüz ve hemşehrimiz Mehmet Orhan beyin Ağın Dergisi'nin eki olarak 1996 yılında yayınladığı "Dünden Bugüne Ağın" isimli eserinde ikinci kez köyümüzü tanıtan yazım çıktı. Şimdiki yazımın içinde de belirttiğim gibi, bu süreler içinde en büyük değişiklik, köyümüze devlet elinin ulaşmış olması ve bunun sonucu olarak yol, içme suyu, kanalizasyon, elektrik, telefon sorunun büyük ölçüde çözüme kavuşması, çevre köy halkının ve köye göl suyuna girme amacı ile gelecek kişilerin ihtiyacını karşılayacak plaj tesislerinin hizmete girmesidir. Bu hizmetlerin köy halkının faydalanmasına sunulmasından sonra yazlık olarak kullanılmak üzere köyümüzde ev yapımı hızlandı ve köyümüz cazibeli hale geldi. Bu dönüşte bundan sonra yeni yeni sorunları gündeme getirecektir. Köyümüz halkı ile köyü yönetenlerin şimdiden tedbir almalarında zaruret ve fayda olacağını da hatırlatmak isterim.

HAYATIN İÇİNDEN...

İlk Golü Sen Atmalısın

Çırpıcı takma adı ile anılan yörelerimizin saygın kişisi, Beyelması (Hozakpur) köyü halkındandır ve asıl adı Hüseyin Atalay'dır. Rahmetli Atalay, pratik becerileri ve değişik zanaat dallarındaki uğraşları ile de çevrede ün yapmıştı. O, aynı zamanda alış veriş ve piyasa işlerinde de üstün yeteneğe sahip bir kişi idi.

Çırpıcı Emi, fırsat buldukça çocuklarına, mesleğinin ve işinin, deneyimlere dayanan başarı yollarını ve inceliklerini anlatır, ilerde karşılaşacakları olaylarda uymaları gereken kurallar hakkında öğütler verirmiş.

Halen Malatya'da oturan oğlu Mehmet Atalay'ın anlattığına göre, bir gün de alış verişte sözcüceyışten açılmış. Çırpıcı Emi: "Senin sahip olduğun ve elinden çıkarmak istediğın bir malı, başka bir kimsede bulunan bir mal ile değışmen gerektiğı zaman, kendi malın, karşındakinden düşükc değerde olsa bile, ilk golü sen atmalısın ve (üste ne vereceksin?) diyerek pazarlığı sen başlatmalısın." demiş.

Mehmet Atalay, babasının bu öğüdünün ne kadar çok yararını gördüğünü başından geçen bir pazarlık olayı ile ilgili olarak şöyle anlattı: "Ankara'da oturduğumuz yıllarda, kullanmakta olduğum bir Volkswagen arabam vardı. Onu beca-yişle Çankaya'da arsası olan bir kişi ile değışmek istedim. Pazarlığa girerken ben hemen atıldım:

– Üste kaç lira vereceksin?

Adam birden irkildi, ne diyeceğini şaşırđı. Pazarlık süresince ben direndim. Sonunda üste

kırk para ödemeden arabamla arsayı başa baş değışmeyi başardım."

Ödemeli Otobüs Yolculuğı

Bizim yörelerde hemen herkesin bir takma adı var. İşte onlardan biri: Kör şeytan. Ağın'ın Şenpınar (Vahşen) mahallesinden olan Kör şeytan'ın asıl adı Hüseyin Taşbaşı. Rahmetli Taşbaşı da üstün becerileri olan bir kişiydi. Çeşitli sanat dallarında ustalığı ve alet kullanımında yaşamı kolaylaştıran yeni buluşları vardı.

Kör şeytan, bir gün Elazığ'dan otobüsle İzmir'deki akrabasına gidecektir. Yola çıkacağı gün, hazırlanmada oyalanır, otobüs hareket etmek üzere iken otogara varır. Bilet almaya vakti yoktur, hemen otobüse atlar, araba yola koyulur.

Az sonra şoför yardımcısı yanına yaklaşır, bilet sorar. Bilet almaya fırsat bulamamış olan Kör şeytan:

– Ödemeli gidiyorum, diye yanıt verir.

Şaşkına dönen yardımcı şoförün yanına varır:

– Kaptan, der. Şu koltuktaki yolcunun bileti yok. Almak da istemiyor, ödemeli gidiyorum diyor.

Kaptan'ın şaşkınlığı yardımcısından az değildir: Mektup, koli ve benzerleri ödemeli gönderilir ama ödemeli giden otobüs yolcusunu da ilk kez görüyor.

Bir mola saatinde yolcuya seslenir.

– Hemşehrim, der, ödemeli gidiyorum diyorsun ama, ya vardığın yerdeki adam ödemeyi kabul etmezse?

Kör şeytan yine şeytanlığını gösterir:

SANIYE BEYDEMİR'E AĞIT

İsmail N. BEYDEMİR

Öğlen sonu Memduh'la, Aluşağına çıktık,
Saat ondokuz otuz, aşağı doğru aktık.
Mustafa Baytaş ile, bacımın mezarını,
Görmek için gelirken, duyduk sela zarını.
Acap ölen kim diye, sonucu bekler iken,
Saniye'yi düşleyip, bağrıma battı diken.
Sela sonu adını duyunca, doldu gözüm,
Hıçkırarak ağlarken, kirece döndü yüzüm.
Saniye Vahdettin'in, dürüst örneği idi,
Kanser denilen vurgu, O'nun canını yedi.
Üç yıl önce düşünce, ceviz göğsüne batmış,
Ayıp diye, doktora göstermeyip kapatmış.
Doksandokuz Eylül'de, ameliyat olmuştu,
Pek yatalak değildi, ama benzi solmuştu.
Kesilen sol göğsünün, yarası kapanmadı,
Altı ay sonrasında, esenliği kalmadı.
Alıp Diyarbakır'a, bakımına götürdüm,
Sunguyu almak için, İstanbul tıbbı sürdürdüm.
Uçağa bindirerek, hekimine yolladık,
Bulguyu bilmekteydik, kurtuluşu kolladık.
Ameliyat hekimi, yapacak şey yok demiş,
Bunu duyan Saniye, ölüm yoluna girmiş,
Otobüse bindirip, Arapkir'e gelmişti,
O'nu alıp getirmek, görevim olan işti.
Bu bir aylık dönemde, biraz kendine geldi,
Yirmisekiz Temmuzda, ölüm canını deldi.
Su ad ve soyadıyla, anamı anımsatır,
Saniye adı ile, iki BEYDEMİR vardır.
Vahdettin'le Saniye, benim çok yakınımıdım,
Vahdettin Beyefendi, Saniye'de hanım'dı.
Vahdettin'in ölümü, bağrıma delen oktu,
Saniye avutumdu, şimdi O'da ok soktu.
Saniye'nin ölümü, bana üç acı verdi,
Şefika abla ile, Vahdettin'e de gerdi.
Saniye, Vahdettin'e de ki; sana vurmaya,
"Yanan yarmaça ile, sırtını kavurmaya" (1)
Benim yakınlarımdı, akrabalıktan da bal,
Diyarbakır'da iken, Köksal'a dediler kal,
Üç yıl, okul dönemi, oğlum O'nlarda kaldı,
Bütün giderlerini, Vahdettin kendi aldı.
Saniye'de öyleydi, oğlu gibi Köksal'ı.
Hiç yabancı saymayıp, sürerdi sevgi balı.
Başka neden olmasa, bu olay bana yeter,
Nankörlüğü sevmeyen, bende saygınlık biter.
Ölüme ağlamanın, en keskini bu oldu,
Gözlerime yoğun yaş, yüreğime kan doldu.
Mezarın yanındaki, üç ölüye ve sana,
Bol rahmetler dilerim, öyle de anana.
Saniye bu ağıtı, ben ağlayarak yazdım,
Başka yapacağım yok, mezarını ben kazdım.

AĞIN - 29 Temmuz 2000

(1) 1950 yılında, Vahdettin yeni evlenmişti. Şefika abla, Vahdettin, Saniye ve ben, evin alt odasındaki ocak başında otururken, Vahdettin Saniye'ye vurunca; Şefika abla ocaktan, yanan yarmaçayı çekip, Vahdettin'in sırtına vurdu. Saniye'nin anasına HOHO BAJI diye lakap vermişlerdi. Ben bu olayı dizinleyerek; (Neyen galmış Hoho gızına vurmak, Yanan yarmaçayla sırtın kavurmak) deyince, hep birden güllüştük. Burada o anıyı belirttim.

HABERLER

* 1979 - 1981 yılları arasında Ağın Kaymakamlığı yapmış olan Sayın **Osman Aydın**, bu defa Elazığ Valiliği'ne atanmış bulunmaktadır. Bu atanma nedeniyle, Derneğimiz Başkanı Sayın Ahmet Deviren ile Sayın Vali'miz arasında aşağıdaki tebrik ve teşekkür mektupları karşılıklı gönderilmiştir:

Sayın Osman AYDIN

Elazığ Valisi

Sayın Valimiz, Elazığ'a vali olarak atanmanızdan dolayı sizleri tebrik ederiz. Eski Ağın Kaymakamı olarak bugün bu vazifede bulunmanızdan ötürü memnuniyetimizi ifade ediyor, başarılarınızın devamlı olmasını diliyoruz.

Saygılarımızla

Ahmet DEVİREN

**Ankara - Ağın Kültür ve Dayanışma
Derneği Başkanı**

Sayın Ahmet DEVİREN

Ankara - Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği Başkanı

Sayın Başkan, Elazığ Valiliğine atanmamünasebetiyle göstermiş olduğunuz nazik ilgiye teşekkür eder, tüm mensuplarınıza selamlarımı sunarım.

Osman AYDIN

Elazığ Valisi

* Ağın'ın Akpınar (Andiri) mahallesinde oturan Karaman Ailesi'nden değerli hemşehrimiz, Sahil Güvenlik Komutanlığı, Marmara ve Boğazlar Bölge Komutanı Deniz Kıdemli Kurmay Albay Vedat KARAMAN, 15 Ekim 2000 günü, komutanlığı ile ilgili çalışmaları denetlerken, görevi başında ve hayatının en verimli çağında, 49 yaşında hayata veda etmiştir. Sevgili Vedat

Karaman'a Tanrı'dan rahmet diler, babası İbrahim ve annesi Zeliha Karaman ile değerli eşi Suzan ve biricik oğlu Emre'ye, Türk Silahlı Kuvvetlerine, sevenlerine ve tüm yakınlarına başsağlığı dileklerimizi iletiriz.

(Not: Vedat Karaman'ın hayatı ve hizmetleri ile ilgili bir yazımızı dergimizin 21. sayfasında okuyabilirsiniz.)

* Ağın'ın Aliuşağı mahallesinden rahmetli Yaşar Emi'nin eşi ve dergimizin yazarlarından değerli arkadaşımız, Ahmet SAMUR'un annesi Zeynep SAMUR, 7 Eylül 2000 perşembe günü Ağın'da yaşama veda etmiştir. Zeynep Samur ablamıza Tanrı'dan rahmet diler, arkadaşımız Ahmet Samur'a ve yakınlarına başsağlığı dileğimizi iletiriz.

(Not: Arkadaşımız İsmail N. Beydemir'in Zeynep SAMUR Abla'ya AĞIT şiirini 24. sayfamızda okuyabilirsiniz.)

* Ağın'ın Akpınar (Andiri) Mahallesinde oturan Nevzat KARAMAN 15 Eylül 2000 günü Elazığ'da Araştırma hastanesinde vefat etmiştir. Sevgili kardeşimize Tanrıdan rahmet yakınlarına başsağlığı dileriz.

* Ağın'ın Akpınar (Andiri) Mahallesinden Ankara'da oturan Rahmetli Naim UZUNOĞLU'nun oğlu Nihat UZUNOĞLU 18 Ekim 2000 tarihinde Ankara'da vefat etmiştir.

Rahmetli Naim UZUNOĞLU'nun eşi Sevgili ablamız Ayşe UZUNOĞLU, oğlunun ölümünden 13 gün sonra 1 Kasım 2000 tarihinde Eskişehir'de vefat etmiştir.

Her ikisine tanrıdan rahmet, yakınlarına başsağlığı dileriz.

**22 EKİM 2000 GÜNÜ YAPILAN GENEL NÜFUS SAYIMINDA, AĞIN İLÇE
MERKEZİ İLE, KÖYLERİMİZİN EV VE NÜFUS SAYILARINI GÖSTEREN BELGE**

Mahallenin Adı	Evler	Nüfus Sayısı
1. Akpınar (Andiri)	90	332
2. Balcılar (Apuşma)	10	67
3. Başpınar (Ekirek)	23	70
4. Hacıyusuf	135	579
5. Kuzgeçe	89	448
6. Müderris Hüseyin Efendi (Lollar)	219	964
7. Şenpınar (Vahşen)	75	243
8. Tataragaşı	147	797
9. Uzungil	146	641
İLÇE MERKEZİNİN TOPLAMI	943	4141
Köyün Adı	Evler	Nüfus Sayısı
1. Altunayva (Ağdunut)	37	104
2. Aşağı, Orta Yabanlı	15	42
3. Bademli	21	45
4. Bahadırlar (Zabulbar)	20	52
5. Balkayası (Şıhlar)	24	55
6. Beyelması (Hozakpur)	72	155
7. Demirçarık (Gemuhu)	21	52
8. Dibekli (Dingidar)	30	61
9. Kaşpınar (Pağnik)	7	38
10. Modanlı	42	116
11. Öğrendik (Gırani)	37	103
12. Pul	30	75
13. Samançay (Küzne)	34	88
14. Saraycık (Saracık)	83	392
15. Yedibağ (Paşikli)	46	151
16. Yenipayam (Hastek)	34	88
KÖYLERİN TOPLAMI	553	1617
GENEL TOPLAM	1487	5758

DUYURU

Derneğimizin Gelir Kaynağı, Dernek ve AĞIN DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ üye aidatından oluşmaktadır.

Dernek faaliyetleri ve Dergi giderleri peşin olarak ödenmektedir.

Bir kısım üyelerimiz Dernek ve Dergi borçlarını ödememişlerdir. Daha evvelki dergiler içerisinde P.T.T. çek numaramız, adresimiz, üyelerimizin adı ve ödemesi gerekli miktarları ihtiva eden P.T.T. çekleri konulmuştur.

Bu çekler en yakın P.T.T. merkezlerine uğranılarak yatırılabilir. Üyelerimizin bu kadar zahmeti yüklenmelerini istemek Dernek Yöneticileri olarak hakkımız olduğunu kabul ediyoruz.

Bu dergi ile 2000 yılına ait 6 sayıdan 5 sayısı gönderilmiştir. Daha evvelki sayılar içerisinde gönderilen çekleri ödemiş olanlar veya çeklerin ulaşmadığı üyelerimizin, aidatlarını derginin 2. sayfasındaki P.T.T. çek hesabına yatırmaları, borçlarında tereddüt edenlerin dernek merkezi telefonlarından bilgilenmeleri zorunluluk arz etmektedir.

Üyelerimizin gerekli hassasiyeti göstermelerini rica eder saygılar sunarız.

Dernek Yönetimi

Tel : (0.312) 342 47 50

Fax : (0.312) 341 82 36